

Til Finantslovforlaget:

ad § 27 III. a. 7. Summen 146,300 Kr., forhøjes til 146,400 Kr., idet førstnævnte Sum tidligere er afrundet nedad fra 146,333 Kr. 82 D.

Til Tillægsbevillingslovforlaget:

ad § 13.

(Ny Post) Til III. d. 2. Rentefrit Forskud til løbende Udgifter ved Sindsygeanstalten for Nørrejylland 35 Kr."

Forslagene tiltrædes.

290) III. d. 8. Skrivelse af 2den November 1876 fra Justitsministeren:

„Efter at ældste Overopsynsmand ved Distrikternes Sindsygeanstalt, Inspektør N. Hansen, som har været ansat i denne Bestilling siden 1867, nu i flere Aar har lidt af en Rygmarvs-sygdom, og det forgjæves har været forsøgt at fremkalde Helbredelse eller blot Bedring af hans lidende Tilstand ved gjentagne Ophold ved et Badested i Norge, har han nu set sig nødsaget til at søge sin Afsted fra den 1ste d. M. at regne.

Anstaltens Direktion, som har bevidnet, at Inspektør Hansen siden sin Ansættelse har røgtet sin Virksomhed til største Tilfredshed for Overlægen og til uberegnelig Nytte for Patienterne, har i denne Anledning indstillet, at der fra det nævnte Tidspunkt maatte tillægges ham Understøttelse, samt at denne, med Hensyn til at hans Sygdom antages at hidrøre fra en ham af en Patient i sin Tid tilføjet Overlast, maatte fastsættes efter Analogien af de Regler, som gjælde for Embedsmænd, der ved Udførelsen af deres Tjeneste ere komne saaledes til Skade, at de maa afflediges.

Af de foreliggende Oplysninger fremgaar det, at Inspektør Hansen en Dag i 1868 paa Forsamlingsstuen for urolige Patienter blev overfaldet af en ung, stærk Patient, der slynge ham om mod et i Stuen staaende fastnaglet Bord, hvis Hjørne ramte ham med Voldsomhed midt i Ryggen mellem Skulderbladene; den derefter følgende lokale Smerte forsvandt efter nogle Dages Sygeleie og lokale Blodudtømmelser, og vel opstod der ikke længe efter en Lamhed af Hudsølsken paa Siden af Bryjstet, som, da den ikke smerte, dog ikke cendfedes, men først meget længe efter optraadte de Neuralgier, hvoraf han siden stedse stigende har lidt. Anstaltens hidtilværende Overlæge, Statsraad Jensen, har udtalt, at ligesom det er utvivlsomt, at en Læsion som den nævnte kan være en tilstrækkelig Anledning til en Affektion som den, hvoraf Inspektør Hansen lider, saaledes er det hans bestemte Overbevisning, at Sygdommen alene bør tilskrives denne Læsion, da ingen anden Aarsag har været at paavise, og Sygdommens Udvikling Skridt for Skridt lader sig føre tilbage til denne Aarsag.

Anstaltens nuværende Overlæge og Dr. med. Lange, der som Specialist i Rygmarvs-sygdommes Behandling flere Gange har været konsulteret i det omhandlede Tilfælde, have udtalt, førstnævnte, at Sygdommen, saavidt skjønnes, kun er opstaaet som Følge af den den Paagjældende overgaaede Overlast, og sidstnævnte, at Sygdommen med Sandsynlighed kan uledes fra den tilspiede Overlast, idet der ikke kan estervises noget andet rimeligt Aarsagsmoment, og en Bestadigelse som den omtalte i og for sig maa antages at kunne have en sliq Sygdom til Følge.

Justitsministeriet anser det herefter for billigt, at der tiltaas Inspektør Hansen en Understøttelse efter de af Direktionen foreslaaede Regler, og da Hansens Indtægter have udgjort: fast Løn 600 Kr. aarlig, Forpleining i Lighed med 2den Klasse's Patienter, ca. 500 Kr. aarlig, Bæst, Bolig, Lys og Brændsel, ca. 300 Kr., formenes Understøttelsen passende at kunne fastsættes til 900 Kr. aarlig fra 1ste November d. M. at regne.

Jeg skal derfor, saafremt det ærede Udvalg heri maatte være enig, anmode Samme om til 2den Behandling af Finantslovforlaget for 1877—78 og Tillægsbevillingslovforlaget for 1876—77 at stille følgende Endringsforslag:

Til Finantslovforlaget:

ad § 27 III. d. 8. Summen 124,500 Kr. forhøjes til 125,400 Kr.